

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie M. M.

skazanego za czyn z art. 200 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 marca 2023 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 12 grudnia 2022 r., sygn. akt WKK 25/22 - II Ka 446/22

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 6 września 2022 r., sygn. akt II Ka 446/22

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2022 r. skazany M. M. złożył wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia całości wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 6 września 2022 r., sygn. akt II Ka 446/22 i doręczenie odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem na adres oskarżonego (k.157).

Rzeczne dokumenty zostały skazanemu doręczone w dniu 17 października 2022 r. (k. 210).

W dniu 17 listopada 2022 r. obrońca skazanego, na podstawie art. 126 § 1 k.p.k., złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu. Niedochowanie ww. terminu, który upływał w dniu 16 listopada 2022 r., uzasadniał tym, iż w związku z faktem, że musiał przebywać „na obsłudze jednostki samorządu terytorialnego” umówił się ze skazanym, że dopiero wieczorem w dniu 16 listopada 2022 r. spotkają się w kancelarii celem przekazania mu

upoważnienia do złożenia kasacji, która miała być następnie przesłana pocztą. Skazany jednak nie przyszedł, a następnego dnia rano zadzwonił do obrońcy informując go, że z uwagi na problemy zdrowotne związane z nadciśnieniem nie mógł stawić się w kancelarii. Obrońca dodał, że skazany od lat ma problemy z nadciśnieniem, „niniejsza sprawa jedynie potęguje tę dolegliwość” (k. 204). Wraz z wnioskiem została złożona również kasacja (k. 205 – 209).

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt II Ka 446/22 - WKK 25/22, Sąd Okręgowy w Zamościu odmówił uwzględnienia ww. wniosku o przywrócenie terminu wskazując, że wnioskodawca nie wykazał, iż niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od skazanego niezależnych ponieważ na poparcie swoich twierdzeń nie przedłożył żadnych dokumentów lekarskich świadczących o stanie zdrowia skazanego (k. 213 – 214 v.).

Zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2022 r., sygn. akt WKK 25/22, II Ka 446/22, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Zamościu odmówił przyjęcia ww. kasacji z uwagi na wniesienie jej po terminie (k.220).

Od powyższego zarządzenia skazany, w ustawowym terminie, wywiódł zażalenie oparte na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych, który polegał na uznaniu, że kasacja została wniesiona po terminie, podczas gdy została złożona wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia kasacji, który powinien być złożony na jego korzyść. Podnosząc powyższy zarzut, skazany wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznaniu Przewodniczącemu II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Zamościu (k. 227 – 229).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W związku z tym, że w przedmiotowej sprawie wyrok z uzasadnieniem doręczono skazanemu w dniu 17 października 2022 r. termin do wniesienia kasacji upływał w dniu 16 listopada 2022 r. Tym samym oczywiste jest, że wnosząc kasację dopiero w dniu 17 listopada 2022 r. obrońca skazanego ww. terminu nie dochował. Wbrew temu co podnosi skarżący postanowienie, na mocy którego nie uwzględniono wskazanego wyżej wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia tego środka zaskarżenia było prawidłowe. Skuteczność wniosku o przywrócenie terminu zawitego wymaga wykazania, że jego niedotrzymanie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, zaś uprawdopodobnienie takich przyczyn obciąża podmiot, który wywodzi z tego skutki prawne. Z tego zadania obrońca skazanego się nie wywiązał. Swoich twierdzeń

o problemach zdrowotnych skazanego nie poparł bowiem jakąkolwiek dokumentacją medyczną. W orzecznictwie trafnie wskazuje się, że udokumentowanie choroby, w postępowaniu o przywrócenie terminu, może nastąpić np. poprzez przedstawienie zaświadczenia o stanie zdrowia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2011 r., II KZ 23/11). Ponadto, jeśli w istocie skazany od lat cierpiałby na problemy z nadciśnieniem powodujące, wspomniane w uzasadnieniu zażalenia, epizody „senności”, nad którymi skazany nie może zapanować i przez które nie wykonuje zaplanowanych zadań, to skrajną nieodpowiedzialnością z jego strony byłoby umawianie się na przekazanie „upoważnienia do wniesienia kasacji” na godzinny wieczorne ostatniego dnia 30 – dniowego terminu. Odnosząc się do zawartych w uzasadnieniu zażalenia twierdzeń skazanego, że do niedochowania terminu przyczynił się również fakt, iż w tym czasie opiekował się chorą matką, należy po pierwsze wskazać, że okoliczności te nie zostały przywołane we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji. Po drugie z uzasadnienia zażalenia wynika, iż sprawowanie opieki nad matką było stanem długotrwałym, a skazany nie podał żadnych danych wskazujących, iż w dniu 16 listopada 2022 r. wystąpiły nieprzewidywalne zdarzenia związane z koniecznością sprawowania tej opieki, które uniemożliwiły mu skontaktowanie się z obrońcą.

W tym stanie rzeczy, trafność zaskarżonego zarządzenia nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ał